

פרשת תולדות

על הקשר המילולי והרעיוני בין הפרשה להפטרה בספר מלאכי (א', א' - ב', י"ז).

כנגד יעקב ועשיו גיבורי פרשתנו אומר הנביא: **"הלא אח עשו לעקב ואם ה' "** (ב').

כנגד האהבה והשנאה בפרשתנו: **"ורבקה אהבת את יעקב"** (בראשית כ"ה כ"ח), **"וישטם עשו את יעקב על הברכה.. ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי"** (כ"ז מ"א).
אומר מלאכי: **"ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה.."** (ב'-ג').

כנגד כיבוד אב המודגש בפרשתנו: **"ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו"** (בראשית כ"ז ל"א).

נאמר בהפטרה: **"בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני כבודי"** (מלאכי א' ו').

(רעיון מתוך הספר "חזון המקרא", הרב יששכר יעקובסון)

פרשת שבוע: הרב ארי לימוד נשים (נחמה ליבוביץ'): 11:20-12:00 (במועדון)

שבת פרשת תולדות		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין /טלית	05:32←05:28
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:59←08:56
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה וערבית	16:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:38←16:38
צאת השבת	17:14	ערבית	20:10

"סיפור כיסוי" שהוא מצג הסיפור האמיתי..

וַיֹּאבֵ֑ב יִצְחָק אֶת עֲשׂוֹ כִּי צִיד בְּפִי וְרִבְקָה אֶהְבֶּתָּ אֶת יַעֲקֹב. (בראשית, כ"ה כ"ח): יצחק שבא מבית טוב וגדל במשפחה של 'יושבי אוהלים', נשבה בקסמו של בנו עשיו - איש השדה והצייד ומוצא בו את החסר. לעומתו רבקה, שגדלה בבית מפוקפק, בצילו של אח נכלולי וחמדן, נמשכת אחר בנה התם יעקב, וגם היא מוצאת בו את החסר.

וַיְהִי עֲשׂוֹ בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי הַחֲתִי וְאֵת בְּשֵׂמֶת בַּת אֵילָן הַחֲתִי. (כ"ו ל"ד): שני האחים בגרו והם כבר בני ארבעים. עשיו לוקח את עתידו בידו ונושא שתי נשים, לא מוצלחות לכל הדעות: **וַתְּהִינָּה מֵרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה** (כ"ו ל"ה). ואילו אצל יעקב לא מסתמנת כל התפתחות בכיוון. הוא נותר רווק - יושב אוהלים, החוסה תחת סינרה של אמו. היא מנהלת אותו ביד רמה ומצווה עליו פעם אחר פעם לשמוע בקולה: **וַעֲתָה בְנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי לְאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֹתְךָ. לֵךְ נָא אֶל הָצֹאן.. וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכְךָ לְפָנָי מוֹתָו.** (כ"ז ח-י) ואף רוקמת סביבו מזימה מסוכנת: **וַתֹּאמֶר לוֹ אֲמוֹ עָלֶי קָלְלָתְךָ בְּנִי אֵךְ שְׁמַע בְּקוֹלִי וְלֵךְ קַח לִי (י"ג).** כשהסכנה מתממשת, שוב היא מצווה את בנה לשמוע בקולה: **"וַעֲתָה בְנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְקוּם בָּרַח לֵךְ אֶל לָבָן אָחִי חֲרָנָה"** (מ"ג).

משנתגלתה התרמית, יעקב נאלץ לברוח לחרן. אולם, 'אמא' מבטיחה לו שלא יישאר שם בודד לאורך זמן. היא תדאג להחזיר אותו אליה: **עַד שׁוֹב אָף אֲחִיד מִמֶּךָ וְשָׂכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וְלִקְחָתִיךָ מִשָּׁם** (מ"ה). בינתיים היא מבשלת ליצחק סיפור כיסוי משכנע לבריחתו של בנה – 'כאן בכנען קשה למצוא כלה ראויה'. היא גם מוסיפה קצת דרמה ומספרת שבנות המקום מוציאות לחמות הפוטנציאלית את החשק לחיות: **וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל יִצְחָק קִצְתִּי בְחַיִּי מִפְּנֵי בָנוֹת חַת אִם לֵקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת חַת כָּאֵלֶּה מִבָּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים.** (מ"ה).

נשאלת השאלה: מדוע רבקה לא פעלה מיד כשראתה את בנה עשיו לוקח לו נשים מבנות הארץ, למורת רוחה? מדוע היא לא שלחה כבר אז את יעקב, בנה האהוב, למצוא לו אשה בחרן?

ובכן, מסתבר שלדעת רבקה, גם בנות חרן אינן מציאה גדולה, ואותן היא מכירה היטב. היא אינה מציעה ליעקב למצוא שם כלה, אלא רק לצאת להתאוורר עד יעבור זעם. ואולי, בכל העולם כולו אין כלה ראויה לבנה המושלם. מבחינתה, מצוקת השידוך ליעקב, היא רק סיפור כיסוי אמין לבריחה ותו לא.. אולם יצחק שנכנס לעובי הקורה משתכנע שהילד בן הארבעים הולך ומסתבך והוא חייב כבר לצאת מהאוהל בכדי להקים לו בית משל עצמו.

לעת זקנה יצחק נוטל את הפיקוד מרבקה ומדבר אל בנו יעקב בצורה מפורשת וברורה: **קוּם לֵךְ פְּדֹנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אֲמַד וְקַח לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבָּנוֹת לָבָן אָחִי אֲמַד.** (כ"ח ב'), גם מוסיף את ברכתו: **ה' יְבָרֶךְ אֹתְךָ וַיְבָרֶךְ וַיִּבְרָךְ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים.** (ג') ואף דואג בעצמו לשלוח אותו בפועל: **וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדֹנָה אֶרֶם אֶל לָבָן בֶּן בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי..** (ה').

רבקה מפנימה שסיפור הכיסוי שטוותה לבריחה, הוא בעצם הסיפור האמיתי ומצטרפת לבעלה. סוף סוף, שני ההורים מדברים אל בנם יעקב בקול אחד, והוא נשמע להם: **וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֶל אֲמוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדֹנָה אֶרֶם.** (ז')

יוֹרֵם קִימֶלֶן

למרסלו דובינובסקי, אתך באבלך על פטירת אביך

אברהם דובינובסקי ז"ל

קיבוץ סעד

חודש כסלו

"אלה אזכרה.."

(תש"ע)	י' בכסלו – יום פטירתו של חברנו חיים רבלין ז"ל
(תשע"ג)	י' בכסלו – יום פטירתו של חברנו יהודה שלמון ז"ל
(תש"מ)	י"ג בכסלו – יום פטירתה של אמה-אסתר פולק ז"ל, אמם של אדו פולק ויוכבד ברזלי ז"ל
(תשע"ב)	י"ג בכסלו- יום פטירתה של חברתנו נחמה פולק ז"ל
(תש"מ)	ט"ז בכסלו- יום פטירתה של גיטה סימון ז"ל (אמא ראלי)
(תשע"ג)	כ"ה בכסלו – יום פטירתו של חברנו אליעזר נהיר ז"ל
(תשכ"ג)	כ"ח בכסלו – יום פטירתו של חברנו יעקב-יצחק גוטמן (טיבי) ז"ל
(תשע"ט)	כ"ח בכסלו – יום השנה לפטירתו של חברנו אייזיק הוד ז"ל

הזמנה לצרכי אימוץ נשי

יום שלישי בבוקר נפתח עם מטח מעזה שהריץ את כולנו לממ"ד. לא האמנו ששוב זה קורה. עם כל אזעקות צבע אדום התחזקו התסכול, הפחד, המתח, חוסר הוודאות והלחץ מפני הבאות. מריבות הילדים התערבבו לי עם הלמות הלב, והאזעקות. הרגשתי חלשה, תשושה ומתקשה למצוא כוחות ליום הבא. תוך כדי אני מנסה לקחת נשימה עמוקה ולחשוב מאיפה עכשיו אני יכולה לשאוב כוחות?! בין נשימה לנשימה זורמות אין סוף שיחות תמיכה, הזמנות מכל רחבי הארץ לאירוח ורצון עז לתת תחושה שאני לא לבד. שבוע חלף, האזעקות נדמו והותירו אותנו עם שקט קשה, וצורך לאסוף את עצמינו ואת משפחותינו ולנסות לחזור למסלול. דווקא בימים אלו החיפוש אחר מקורות הכוח מתחזק.

שבוע לאחר מכן, הבנתי שיש לי 3 מקורות של כוח- התורה, מעגל הנשים והמעגל הקהילתי הרחב. לחיבור שלושת המעגלים, חשבתי לארגן ערב בו נזמין- נשות קיבוץ סעד נשים מכל רחבי הארץ להצטרף אלינו ללימוד משותף שיצמיח בנו מקורות חדשים של כוח.

ומכאן יצאה יוזמה בה אנו מזמינות לבוא לעוטף עזה ללימוד שיעטוף אותנו באור של לימוד תורה, באור של מעגל נשי. נשמח לראותכן ביום ראשון, ג' בכסלו, ה'12/1, בשעה 20:30 במועדון לחבר של קיבוץ סעד. הקפה- עלינו, עוגה- מוזמנות להביא..

בתכנית:

20:30 התכנסות, פתיחה של נשות סעד.

20:50 לימוד במעגלים.

21:30 שיח ושיתוף.

סיום משוער - ב 22:30

אשמח לענות לשאלות או פניות בטל': 052-6070420

אסתר עק'יבא

ענין 1 - 4

אנו מזמינות את כל חברי הגיל השלישי והרביעי לפרוייקט ייחודי וראשוני בקיבוץ: "שמונים ו-4". מטרת הפרוייקט היא חיבור בין הדור הצעיר לדור הוותיק בקיבוץ, ע"י מפגשים שבועיים (כרגע מתוכננים 7-8 מפגשים).

במפגשים:

- נספר סיפורים.
- נשיר שירים.
- נשחק במשחקים שונים.
- נאפה עוגות.
- ועוד ועוד..

כל מי מעוניין להצטרף אלינו למסע מרגש ומהנה מוזמן לפנות ל: יעל ניר 052-3362199.

שיהיה לנו בהצלחה!

רותי לזר מנהלת פרו"ש,
אסנת פאמס מנהלת האיל הרכ
יעל ניר מננת אן רקפת

קולות וצלילים

גיליון עמודים הבא יעסוק בנושא **קולות וצלילים** – המוזיקה כמרכיב בחיינו הקיבוציים-ציוניים-דתיים: מקומן של המוזיקה, השירה והניגונים במארג החיים של אנשי התנועה, בחיי העמל והעבודה, בחייהם השיתופיים והדתיים, ובאדוות שלהם אצל בני ובנות הקיבוץ.

נשמח לפגוש את המוזיקה מהיבטים מגוונים ולבחון האם ועד כמה היא משפיעה עלינו ואנחנו מושפעים ממנה (סיפורים, היבטים אמנותיים, תופעות וכד') ובהזדמנות זו נשמח מאוד לתת במה לכל מי שהמוזיקה היא חלק משמעותי מחייו – כותבים, מלחינים, משוררים, זמרים, נגנים, להקות. הצעות לכתיבה, לאנשים שכדאי להכיר ולרעיונות נוספים – יתקבלו בברכה במערכת עמודים: amudim@kdati.org.il.

ריבה פריד-רנץ
עורכת "עמודים"

אניתאי ורתם לבקוביץ'
מיל טוב כפול לבר המצווה
לצדי ואוהד ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת
קהילת סעד

האט אןו רשאט להתהדר בהגדרה - "עם בחירה", אןו קרואט יותר לשני צאט במצב "כ" - רע"

(על רקע החלטת היועמ"ש להגיש שלושה כתבי אישום נגד ראש הממשלה באשמת שוחד, מרמה והפרת אמונים).

משל השן הכואבת: לפני שנים רבות, כשכל השיניים שבפי היו עדיין "אורגינל מהיצרן", קמתי בוקר אחד עם כאב חד בכל הפה. רופא השיניים שאליו נזעקתי בכאבי עקר מפי שן אחת שתחתיה התפתחה דלקת חריפה וראה זה פלא – הכאב פסק באופן מידי. (פרס כספי הגון למנחשים מהו הנמשל).

ועתה לעצם המסר שמאחורי הכותרת:

א. לפני כשבועיים, יום לפני פרוץ האש במבצע "חגורה שחורה", "זכו" שני רמטכ"לים לשעבר להיפגש (בשני אירועים נפרדים), עם קבוצה של חמומי מוח ושטופי שנאה ולשמוע מהם מטחי גידופים וקריאות - "לכו לערבים".

ב. בבוקר שאחרי הלילה ההוא שבו עלה "אבו טהא" בסערה לשמיים, עלתה לשידור ברדיו בחורה צעירה בשם – אפרת אלהרר וספרה למאזינים שבאותו ערב היא אמורה להתחתן בגן אירועים ליד אשקלון. נציג פיקוד העורף שישב באולפן הסביר לה בנועם שהאירוע הזה לא יוכל להתקיים עקב המצב המתוח. המראיינים פנו "לעם ישראל" ובקשו למצוא עבור אפרת פתרון חלופי באזור המרכז וצפונה. עוד בתוך שעת השידור הגיעו הצעות רבות מבעלי אולמות שמחות שהציעו לארח את חתונתה בתנאי שקט וביטחון.

עד כאן תיאור שני אירועים, אזוטריים יחסית, שזכו לכיסוי טלוויזיוני רחב ועליהם אני מבקש לבחון את השאלה שבכותרת הכתבה.

כל מי שענינו ואוזניו בראשו רואה ושומע את הקולות המקוטבים הרועמים משני צדי החברה הישראלית.

רבים משתמשים בביטוי "שבטים" בבואם להגדיר את "מצב האומה" ואת החלוקה בין הצדדים הניצים. ישנם הנוטים לחלק את העם שלנו בין "ימין", "ל"שמאל". אחרים בוחרים בחלוקה פרסונלית וקוראים לכך, "רק ביבי, רק לא ביבי".

אבל, האם אכן נכון להציג, לבצר ולטפח דווקא את המחלוקות שהובילו לקריאות השטנה המופיעות באירוע הראשון בכתבה, או שמא נכון יותר לבחור בדוגמה השנייה, (סיפור החתונה של אפרת) ולטעון שבסופו של דבר, אנחנו בכל זאת עם אחד, עם לב אחד.

תמיד קל יותר ונוח יותר ללכת לקצוות ולקיצוניות. אני רוצה עדיין להאמין שהסיפור של אפרת (ועוד רבים מסוגו), מעידים שרובו המכריע של העם זכאי להגדרה - "עם בחירה", ורק קבוצות שוליים (מעוטות משתתפים) מקלקלות את השורה.

נכון הוא שבימים אלה מעלות אותן קבוצות את מפלס הרעש והזוהמה לגבהים מוגזמים, אבל (לענ"ד), לא נכון ללמוד ולהסיק מכך שזוהי התמונה האמתית שלנו כעם וכחברה.

סקרי דעת קהל העולים ומתפרסמים חדשות לבקרים מעידים שאנחנו עם חפץ באחדות ומצפה שמנהיגינו יובילו אותנו לשם תוך השקעה עמוקה בנושאים אזרחיים (חינוך, בריאות, רווחה כד'), ובחזוק "החוסן הלאומי" המשותף לכולנו.

אני מציע לכולנו להירגע, להוריד את הווליום ממפלס הקיטוב והשנאה ולהצטרף לכל אותם (שהם לדעתי רובו של העם), המאמינים שקבוצות קולניות אלה, גם בימים אלה, אינם מייצגים את התמונה הנכונה. בואו נצטרף יחדיו למסר העולה מהשיר להלן.

**"עם אחד עם שיר אחד, כולנו ביחד למען כולם
בתקווה שנגיע וישמע העולם, אנחנו עם אחד עם שיר אחד"**

הלקחים (שלי):

1. תשתדלו שלא לסבול אף פעם מכאב שיניים.
2. שיאשרו לכם ניתוח לקיצור הפתיל. (פרטים אצל איווט ליברמן).
3. ונשיר בקול גדול - "אדרבה, תן בלבנו, שנראה כל אחד מעלות חברינו ולא חסרונם ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך" (מילים: רבי אליעזר מליזנסק שר: אברהם פריד)

דן' ברט

איחוצי חנוכה תש"ף בסעף - רישא ביומאניט

נר ראשון, יום ראשון, כ"ד בכסלו, 22.12

הדלקת נרות קהילתית - מיד לאחר תפילת מנחה בבית הכנסת בשעה 16:40 - ו. דת.

בתים מאירים - כולנו מארחים ומתארחים, ניפגש בשעה 20:45 בבתי המשפחות המארחות, להיכרות, משחקים ושיח רעים, משקה חם ומיני מטעמים - ו. קליטה.

נר שני, יום שני, כ"ה בכסלו, 23.12

ערב מונולוגים אישיים מן החיים - שכבה י"א פנימיית נקודת חן, יתקיים ביום שני בערב, בשעה 20:00, בחד"א ימין - חברת הנוער נקודת חן.

נר שלישי יום שלישי כ"ו בכסלו 24.12

יריד צדקה - יריד הצדקה המסורתי יתקיים ביום שלישי, 30:19-17:30 כל התרומות יוקדשו ל"חסד אמיתי" מוזמנים בשמחה - ו. חינוך וחברת הנוער.

נר רביעי יום רביעי כ"ז בכסלו 24.12

"תמונת חיי"ו - הקרנת הסרט "תמונת חיי"ו" על צלם הטבע עמוס נחום ושיחה עם במאי הסרט יונתן ניר. מגיל חטיבה ומעלה. יום רביעי, 20:45, בחד"א ימין - ו. תרבות.

הכר את החכמה, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברנו – דוד (דודה) זהבי.

מתי והיכן נולדת? נולדתי בכ"ח באייר תרצ"ב, 4.6.1932. תקופת המנדט הבריטי בארץ ישראל, בעיר חיפה.

ספר על זיכרונות ילדות – הזיכרון הראשון שלי הוא מגיל 5, מתקופת הגן שהיה קרוב לביתי. גרתי בשכונת "הדר הכרמל" במורד ההר לכיוון "וואדי רושמיה". ביתי היה מעל לשכונה הערבית "חליסה", על הגבול שבין השכונה הערבית ליהודית. אני זוכר את תהלוכת הביכורים שבה הלכנו אל משרדי ה"קרן הקיימת לישראל" ובדרך שרנו: "סלינו על כתפינו.. מקצות הארץ באנו הבאנו ביכורים.. מיהודה והשומרון, מן הנגב והגליל..". היינו בלבוש חגיגי וכל אחד נשא סל מנצרים ובתוכו מבחר ירקות. האנשים מסביב הביטו בנו ומחאו כפיים לאורך כל הדרך הארוכה. כשהגענו לרחבת משרדי "הקרן הקיימת" פגשנו בילדים רבים מכל גני הילדים בחיפה.

איך הגעת לסעד ומתי? התגייסתי לנח"ל במסגרת "ארגון בני עקיבא בארץ ישראל" כחלק ממסלול ההגשמה. מסלול ההגשמה הוגדר בוועידות כך: לימוד בישיבת "כפר הרואה" בתקופת התיכון, התגייסות לנח"ל במסגרת הצבא, ולאחר מכן ההגשמה - יישוב הארץ במסגרת "הקיבוץ הדתי". הגרעין שבו הייתי בצבא הגיע להכשרה בסעד מתוך כוונה להקים קיבוץ חדש בנחביר. בינתיים מרכז המשק אריה קרול ז"ל דאג שנישאר בסעד.

על חטאיי אני מתוודה.. את החלק הראשון של מסלול חינוכי מחוץ לבית, לא עברתי כלל במסגרת דתית. למדתי בביה"ס הריאלי בחיפה ושם חונכתי לפשטות, צניעות, דייקנות, מסירות, משמעת ונאמנות למולדת. הצטרפתי כנער לתנועת ה"צופים הדתיים" וכשהיא התפרקה, נאלצתי להצטרף ל"בני עקיבא" כברירת מחדל, עד שנקים מחדש את תנועת "הצופים הדתיים" בחיפה. היום כבר מאוחר מדי בשבילי להצטרף אליהם.. מאז הספקתי להיות מדריך בבני עקיבא, מרכז סניף, חבר "הנהלה ארצית", ואף חבר ב"מועצה הארצית של בני עקיבא". בזמן היותי מרכז הסניף בחיפה, התאהבתי במדריכה שחלקה תמיד על דעותיי בענייני ניהול הסניף, קראו לה מרים הבר. כשחזרנו מניר עציון לאחר ארגון מחנה הקיץ "מתנחלים" בעתלית, עמדתי מולה באוטובוס ולפתע ניצת הניצוץ שחיבר אותנו יחד. לאחר כמה שנים היא הצטרפה אליי לסעד ושינתה את שם משפחתה לזהבי.

מה התחביבים שלך? בגדול- אין לי תחביבים. בקטן - יש לי אוסף חנוכיות מעדות רבות שאספתי במהלך השנים. אספנו גם הגדות של פסח מהוצאות שונות ומתקופות שונות. יש לי הגדה בת 150 מהעיר וורשא.

מה גורם לך נחת? המשפחה המורחבת שסביבי וכל יוצאי חלציי. לחיות בסעד בחברה ערכית.

מה המוטו שלך בחיים? ישנם כמה - להתחזק באמונה בה'. אהבת הבריות. הצנע לכת. נכונות לפעול למען קיומו של עם ישראל.

למה אתה הכי מתגעגע? לחופש בתקופת הילדות ולאשתי מרים ז"ל.

איך אתה רואה את סעד בעתיד ואותך בסעד? באופן אישי - אני מבוגר מכדי לדבר על העתיד.. באופן כללי - כרגע אני קצת מודאג ומקווה שבעתיד, הצעירים והמצטרפים הבאים יחדשו את ערכינו הבסיסיים.

ריאיון: יורם קימלמן

שיעורי השבת

זכינו והשבת יתארחו בקיבוצנו הרב הרצל והרבנית אסתי רוזנברג והם יעבירו את שיעורי השבת (פירוט השיעורים יפורסם בנפרד).

הרב הרצל והרבנית אסתי רוזנברג, הורים לשבעה ומתגוררים באלון שבות. הרב הרצל היה בעבר ראש אולפנות שונות (אבן שמואל וראש צורים). כיום מפקח מטעם החינוך ההתיישבותי ומדריך מסעות לפולין.

הרבנית אסתי היא מקימת וראש בית המדרש הגבוה לנשים במגדל עוז, והיא בתו של הרב אהרן ליכטנשטיין ונכדתו של הרב יוסף דוב הלוי סולובייצ'יק. מספר בוגרות של בית המדרש מתגוררות בסעד: נעמה סט, תמי דרור, הלה פורגס, מוריה אריאל ונעמי אסולין.

הציבור כולו מוזמן!

ואצת דת

"בתים מאירים" – חנוכה תש"פ יוצאים לדרכם!

רוצים להכיר? להיפגש? הנה זה בא!

ביום א', אור לכ"ה בכסלו, נר ראשון של חנוכה, נקיים את מפגשי "בתים מאירים".

נשמח להצעות לאירוח בבתי המשפחות.

כמו כן, אם מישהו מכם לא יגיע, אנא העבירו את המידע לאחת מחברות הצוות.

תודה מראש על שיתוף הפעולה!

חברות הצוות: **מיכל אחיטוב, דקלה הימן, רננה יצרי, מיכל אפרתי, מתוקה לייכטר**

לאיזיק (מנהל הנו"י) ורעות סנדראסי

מזל טוב להולדת הבן – עדי

איחולים לשמחות ואושר-קהילת סעד

למתי ויהודה רפפורט, לאפרת ודני ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבן-נכד, בן אשר ואופק רפפורט
איחולים לשמחות ולנחת – קהילת סעד

